



Landsstýrið 1967: Sámal Petersen, Petur Mohr Dam og Kristian Djurhuus

50 ÁR SÍÐANI KRISTIAN DJURHUUS GAVST Í POLITIKKI

Sama dag sum Atli P. Dam tók við sum lögmaður á fyrsta sinni, tann 10. desember í 1970, gavst ein annar kendur maður í politikki. Tað var Kristian Djurhuus úr Sambandsflokkinum. Hon kom fyrstu ferð á ting sama ár, sum Atli P. Dam varð føddur, í 1932. Hann var landsstýrismaður í fyrsta landsstýrinum í 1948 og lögmaður í 2. og 3. landsstýrinum frá 1950-59. Aftur landsstýrismaður í 4. landsstýrinum frá 1959-63, tá hann gavst í politikki og ikki stillaði upp aftur til løgtingsvalið í 1962. Men í 1966 stillaði hann upp aftur, gjørdist aftur landsstýrismaður í 1967 og lögmaður, tá Petur Mohr Dam doyði í 1968, og gavst í politikki, tá hann læt løgmannsessessin víðari til son Petur Mohr Dam, Atla P. Dam.

ANDLÁT

Unn Petersen, fødd Simonsen, ættað av Sandi, andaðist í heiminum í La Marina í Spania, mánadagin 7. desember, 64 ára gomul.



Christian Guttorm Christiansen, vanligur nevndur Guttorm, búsitandi í Vestmanna, andaðist á Landssjúkrahúsinum 7. desember, 79 ára gamal.

Ása Simonsen Høj, fødd Thomsen, Klaksvík, andaðist á Landssjúkrahúsinum mánamorgunin 7. desember, 92 ára gomul.

Ingálvur Pállson Hansen, búsitandi við Sjógv á Strondum, andaðist 6. desember, 85 ára gamal.

Róland Christiansen, ættaður av Skála, búsitandi í Tórshavn, andaðist á Landssjúkrahúsinum sunnudagin 6. desember, 84 ára gamal.



Karin Petrea Malmbergsdóttir, ættað úr Sørvági, búsitandi í Havn, andaðist á Landssjúkrahúsinum týsdagin 1. desember, 76 ára gomul.

Óluva Joensen, fødd Andreassen, Hvalvík, andaðist á Mørkini mikumorgunin 9. desember, 88 ára gomul.

Dánjal Hans Marius Arge, ættaður av Argjum, búsitandi í Hjerting, andaðist hósdagin 3. desember, 66 ára gamal. Hilda Debes, ættað úr Kvívík, búsitandi á Oyri, andaðist á Ríkissjúkrahúsinum

hósdagin 3. desember, 80 ára gomul.



Sigurd Gaard Hansen, andaðist týsdagin 1. desember, 90 ára gamal. Jarðarferðin verður lýst seinni.

Maja Laursen, fødd Danielsen, ættað úr Porkeri, andaðist 2. desember í heiminum í Farum, 89 ára gomul.



Jóannes Nolsøe, ættaður úr Vági, búsitandi í Skagen, andaðist á Suðuroyar Sjúkrahúsi fríggjadagin 27. november, 78 ára gamal. Jarðarferðin verður úr Vágs Kirkju hósdagin 3. desember.

Torbjørn Hjelm Hansen, ættaður úr Leynum, búsitandi í Søldarfirði, andaðist í heiminum mikudagin 2. desember, 77 ára gamal.

Jastrid Dragsted,

fødd Olsen, ættað úr Trongisvági, andaðist í Keypmannahavn mánadagin 30. november, 87 ára gomul.

Borghild Joensen, ættað av Eiði, búsitandi á Havn, andaðist á Heiminum við Vallalið mánadagin 30. november, 75 ára gomul.

Lydia Arge, Tórshavn, andaðist á Boðanesheiminum 1. des., 96 ára gomul

Høgni Thomsen, Nólsoy, andaðist á Landssjúkrahúsinum fríggjadagin 27. november, 81 ára gamal.

Óluva Skaale 80 ár

Sunnudagin 13. desember verður Óluva Skaale 80 ár

Mong eru tey, sum kenna Óluvu, tí hon hevur alt lívið verið sera virkin í nógvum ymsum samanhangum. Tey, sum ikki kenna hana persónliga, munnu kenna hana frá sjónvarpssendingunum »Matur og Matgerð«, ið hon gjørdi í 80'unum og 90'unum.

Óluva er fødd og uppvaksin í Vági – og tað hoyrist enn á málinum – hóast hon sum ung kom til Havnar fyri at ganga í studentaskúla. Hon fór víðari í læraraskúla, har hon hitti Jóannes Skaale, sum hon giftist við í 1964.

Eftir lokna útbúgving fór Óluva at undirvísa børnum við breki. Tá ið farið varð undir Skúlan á Trøðni, fekk hon starv har – og har var hon verandi alt sítt arbeiðslív. Hon gekk við lív og sál upp í arbeiðið, og hon varð sera góð við tey mongu børnini við ymsum avbjóðingum, sum hon fekk ábyrgdina av.

Óluva hevur ikki verið bangin fyri at gera tað, sum hon helt vera rætt og hava týdning – sama hvat onnur søgdu. Til dømis hevur hon verið til skips, týtt og skrivað bókur, gingið fjøllini í Føroyum (langt áðrenn tað bleiv modernað) og gjørt barnaútlív og -sjónvarp – bara fyri at nevna okkurt úr rúgvuni.

Tað er ringt at skriva Óluvu eina heilsan, sum verður ein nøktandi lýsing av øllum tí, hon er og ger.

Men tíbetur er tað so, at tey, sum hava hitt hana, munnu vita, hvussu hon er. Tann máttin, hon til henda dag hevur livað sítt lív, er besti vitnisburðurin um, hvat býr í henni.

Hon er kend sum tann lítla konan við tí stóru orkunum. Altíð við tí góða og altíð í góðum lag.

Fólk, sum kenna hana, munnu vita, hvussu gávumild hon er. Við síni tíð, sum hon nýtir uppá onnur. Við síni jarðisku ogn, sum hon gleðiliga letur teimum burturav, sum hava tørv á tí og við síni umsorgan, sum fevnir so víða.

Næstrakærleikin snýr seg fyri hana ikki um »tey



Sunnudagin fyllir Óluva Skaale í Havn 80 ár

nærmastu«, men um øll tey, sum hon á nakran hátt fær hjálpt. Hon minnst fólk og hjálpir trúliga til, har hon kann, hjá teimum, sum hava tað svárt. Tá onnur senda teimum sjúku ein tanka, stökkur hon inn á gólvið, ringir ella ber teimum døgurða. Tá onnur ivast, um tey skulu – tá fer hon. Spøk og stillfór ella prátandi og stuttlig – alt eftir umstøðunum.

Og tey eru mong, sum hava merkt hennara gávumildu menniskjaáskoðan. Eingin er verður meiri enn nakar annar, og øll skulu takast í álvara og viðfarast við virðing, bæði fólk við breki, smábørn, eins og vaksin fólk og leiðarar. Óluva fer eins við øllum. Og hon leggur seg eftir at taka eitt tak ella bera eitt troystandi orð, har tað ger størstan mun.

Henda áskoðanin hevur eisini prógvað seg í yrkinum á Skúlanum á Trøðni og á teimum mongu legunum fyri brekað á Zarepta. Hon stuðlar teimum, sum ikki megna. Teimum, sum syrgja. Teimum, sum stríðast. Og hon rættir teimum hondina, sum stiga við síðuna av og falla. Tá flestu onnur venda sær frá fólki í sosialari fordøming, vendir hon sær til teirra. Letur tey vita, at hon hugsar um tey og minnst tey í bøn. Bjóðar teimum inn og prátar við tey. Soleiðis er hon, og soleiðis kenna fólk hana.

Hon er opin og ófordømandi. Kærleiksfull og samvitskufull. Tað ger Óluvu til eina fyrmynd, tí hon handlar heldur enn bara at tosa. Hon gongur sjálv vegin, heldur enn at peika á hann. Livandi og sterka guds trúgv, sum hevur fylgt henni bæði tá sorgin hevur nitið fast – eins væl og tá gleðin hevur vitjað – verður dagliga víst í verki.

Væl mentu sosialu førleikar Óluvu gera, at hon hevur ein stóran skara av vinum og kenningum, og »narmasta slekton«, sum í hennara verð røkkur minst fyra lið út, er henni serliga kær. Hon lesur nógv og minnst sera væl – og vitanin um stórt og smátt; um ætt, náttúru, bókur, søgu, undirvísing, matgerð, síðsøgu og mangt annað við fornoktar seg ikki, tá tú prátar við hana.

Og Óluva tekur sær altíð stundir til eitt prát. Stökkur tú inn á gólvið fært tú altíð ein góðan drekkamunn. Við døgurðaborðið er altíð pláss fyri eyka gestum, og tá ommubørnini vitja, verður alt annað lagt til síðis. Tá tekur hon sær tíð til søgur, spøl og at geva teimum ein góðan bita, sama hvat hon annars hevði ætlað sær at gjørt ta lýtuna.

Og tó at hon altíð fær nógv frá hondini og dagsins gerningur hvønn dag liggur eftir hana, so er tað hjá Óluvu, sum at arbeiðið bara ger seg sjálvt. Aldri hvørki

suff ella grenj, og sjáldan ein uppgáva, sum hon ikki setur seg føra fyri. Hon ger tað bara. Og tað tykist alt so lætt og natúrligt.

Framvegis heldur hon stóru húsini og stóra stykkið uttanum. Framvegis klatrar hon upp í trøini fyri at saga ovastu greinarnar. Hon málar, slær gras, lúkar og passar vøksturin, ið bæði er til prýðis og til gagns. Framvegis gongur hon á kvøldskúla, hevur sunnudagsskúla og er til sýningar, konsertir og tiltøk av øllum handa slag. Framvegis sæst hon javnan uppi á rennibreytini og í summar var hon á Eggjarkletti, ið er hægsta punkt á Nólsoynni.

Tað er ikki øllum beskorið at liva so leingi og hartil at vera so væl fyri, og góða heilsan er heldur eingin sjálfvulgi fyri Óluvu. Dagliga takkar hon Gudi – og livir framvegis eftir setninginum, sum hon alt lívið hevur livað eftir: Lat meg í dag gera tað besta, eg kann.

Nú hon fyllir 80, hevur hon bara tvey ynski um føðingardagsgávur. Hon ynskir sær eina nýggja kvísl og eitt nýtt skaft til skrubba.

Og tað sigur eisini nógv um hesa merkisverdu lítlu kvinnuna við tí stóru orkunum.

Kæra Óluva, hjartaliga til lukku við stóra degnum og Harrans signing.

Dagurin verður hildin fyri innbodnum eftir koronatilmælunum.